॥ ५ ॥ कथमानयेयं नकथमपि ॥ ६ ॥ सीतायाअपापतां प्रख्यापयतिभ्रातृभ्यः प्रत्ययार्थमिति ॥ देवानां सन्निधावितिशेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ऋषीणांचेति सन्निधा वित्यर्थः ॥ ९ ॥ लंकाद्वीपेमहेंद्रेणेति ॥ लंकाद्वीपेतदाग्निनेतिपाठांतरं ॥ १० ॥ अयंत्विति प्राक्प्रतिपादितरीत्यातत्वार्थेन्यस्मिन्स्थितेपीतिशेषः ॥ महान्वादोवर्तते निंदावर्त

जानासित्वंयथासौम्यदंडकेविजनेवने ॥ रावणेनहृतासीतासचविध्वंसितोमया ॥ ५ ॥ तत्रमेबुद्धिरुत्पन्नाजनकस्यसुतांप्रति ॥ अत्रोषितामिमांसीतामानयेयंकथंपुरीं ॥ ६ ॥ प्रत्ययार्थंततःसीताविवेशज्वलनंतदा ॥ प्रत्यक्षंतवसौमित्रेदेवानांहव्यवाहनः ॥ ७ ॥ अपापांमैथिलीमाहवायुश्चाकाशगोचरः ॥ चंद्रादित्यौचशंसेतेसुराणांसन्निधौपुरा ॥ ८ ॥ ऋषीणांचैवसर्वेषामपापांजनकात्मजां ॥ एवंशुद्धसमाचारादेवगंधर्वसन्निधौ ॥ ९ ॥ लंकाद्वीपेमहेंद्रेणममहस्तेनिवेदिता ॥ अंतरात्माचमेवेत्तिसीतांशुद्धांयशस्विनीं ॥ १० ॥ ततोगृहीत्वावैदेहीमयोध्यामहमागतः ॥ अयंतुमेमहान्वादःशोकश्चहृदिवर्तते ॥ ११ ॥ पौरापवादःसुमहांस्तथाजनपदस्यच ॥ अकीर्तिर्यस्यगीयेतलोकेभूतस्यकस्यचित् ॥ १२ ॥ पतत्येवाधमान्लोकान्यावच्छब्दःप्रकीर्त्यते ॥ अकीर्तिर्निंद्यतेदेवैःकीर्तिर्लोकेषुपूज्यते ॥ ॥ १३ ॥ कीर्त्यर्थंतुसमारंभःसर्वेषांसुमहात्मनां ॥ अप्यहंजीवितंजह्यांयुष्मान्वापुरुषर्षभाः ॥ १४ ॥ अपवादभयाद्भीतःकिंपुनर्जनकात्मजां ॥ तस्माद्भवंतःपश्यंतुपतितंशोकसागरे ॥ १५ ॥ नहिपश्याम्यहंभूतंकिंचिद्दुःखमतोधिकं ॥ श्वस्त्वंप्रभातेसौमित्रेसुमंत्राधिष्ठितंरथं ॥ १६ ॥ आरुह्यसीतामारोप्यविषयांतेसमुत्सृज ॥ गंगायास्तुपरेपारेवाल्मीकेस्तुमहात्मनः ॥ १७ ॥

ते तच्छ्रवणाच्छोकश्चहृदिवर्तते ॥ ११ ॥ कोसौवादस्तत्राह ॥ पौरेति ॥ सीताविषयापौरनिंदा ॥ भूतस्य प्राणिनः ॥ १२ ॥ शब्दः अकीर्तिबोधकः अधमान्लोकान्निरयान् ॥ ॥ १३ ॥ १४ ॥ शोकसागरे अकीर्तिजे ॥ १५ ॥ भूतंउत्पन्नं अतः एतदकीर्तिजात् ॥ अतःश्वःप्रभातेत्वंरथमारुह्य विषयांते स्वदेशात्परतः सीतामुत्सृज ॥ १६ ॥ क्वविषयांतरेतत्राह ॥ गंगायाइति ॥ परेपारे गंगोल्लंघनलभ्येपारे ॥ १७ ॥